

La Ben Plantada

Tiana

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Carrer de Lola Anglada, 10

Coordenades:

Latitud: 41.48252
Longitud: 2.26913
UTM Est (X): 438983
UTM Nord (Y): 4592581

Classificació

Número de fitxa 08282 - 132
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Element urbà
Estil / època: Romàntic Noucentisme
Segle XX
Any 1992
Autoria de l'element: Lola Anglada
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Tiana
Autoria de la fitxa Àlvar Sáez Puig
Data de registre de la fitxa: dv., 12/04/2019 - 02:00

Descripció

El 20 de desembre del 1992 va tenir lloc la inauguració d'aquest monument a la Lola Anglada amb motiu de les festes del centenari del naixement de l'artista.

El monument és una reproducció en bronze, a tamany natural, de l'escultura, de l'artista "La Ben Plantada" de poc més d'un pam d'alçada.

L'escultura, fosa als tallers Vilà de Valls, té 1,70 metres d'alçada i va a sobre un peu de granit de 40 cm. El cost del monument, amb escultura, peanya i IVA inclòs, va ser de 1.380.000 pessetes, que es va cobrir per subscripció popular conjuntament amb l'Ajuntament, ja que en opinió de la comissió organitzadora del Centenari havia de ser obra de tots els tianencs. Es va obrir un compte corrent "pro monument Lola Anglada" a la Caixa de Tiana per tal que tothom qui volgués col·laborar, pogués fer la seva aportació. La subscripció popular va tenir molt bona resposta i va costejar gran part del monument.

A l'acte d'inauguració, presidit pel secretari general de Cultura de la Generalitat, hi assistiren totes les autoritats locals amb l'alcalde al capdavant, l'alcalde de Montgat, Na Montserrat Carrió vídua de Cardús, representants de la Diputació, de la Caixa, els autors de l'escultura, els dos diputats tianencs i presidents de les entitats locals. La Societat Coral Joventut Tianenca deleità al públic assistent amb un parell de cançons, mentre components del grup de teatre infantil de l'Agrupació Artística del Casal repartien flors i llibrets referents a la Lola entre la concurrència.

Observacions:

Acabada la inauguració del monument, la comitiva es desplaça a la Casa de la Punxa per inaugurar la XV Mostra d'Art de Tiana, dedicada aquell any a la Lola. En aquesta Mostra es va poder comptar, excepcionalment, amb l'aportació d'obres per part d'artistes que van ser contemporanis i amics de la Lola Anglada, com Joan Miró, Juli González, Apel·les Mestres i l'escultor Josep Clarà.

Història

Des dels seus inicis com a dibuixant, Lola Anglada mostrà sempre la seva preferència pel món dels infants. La seva pròpia infantesa era una font inesgotable d'inspiració, només li calia recordar-la, sentir-se novament en la pell d'un infant, per recrear literàriament les aventures i les peripècies d'uns personatges que pertanyien a una realitat viscuda per l'autora. Òbviament, la idealització d'un temps i un espai és present en les històries d'aquests personatges: camperols, senzills, espontanis, amables com la natura que els empara. Però, per sobre de tot, cal destacar les característiques morals de què són portadors, la qual cosa els fa particularment adients a la primacia del projecte educatiu noucentista. Amb els personatges d'en Peret i la Nuri, Lola Anglada assoleix el seu estil més madur, gràcies al qual rebé les crítiques més entusiastes. Els intel·lectuals remarcaren l'allunyament de l'artista de les primerenques influències anglosaxones per centrar-se en unes posicions més pròpies del gust noucentista, classicista i, alhora, arrelat en el substrat més genuí del poble català. Les "fantasmagòries al·legòriques i mitològiques" s'esvaïren per donar pas a l'exemplar Peret -el noi rinxolat i rialler que fugia d'estudi i parlava amb els animals- i a la càndida Margarida, "una catalaníssima pubilla nostra".

L'amor a la natura que demostren els personatges és l'eix central de la seva personalitat i una constant en tota l'obra pictòrica i literària de l'artista: la humanització de tots els elements -animals, vegetals, estris inanimats- és producte de la infinita tendresa que traspua la seva obra, més que no pas del dèbil element imaginari o meravellós que condueix el fil argumental. En paraules de Montserrat Castillo: "Les aventures d'en Peret són el mitjà de la Lola Anglada per inculcar als lectors l'amor a la terra, el respecte als animals i a les plantes, la via per la qual expressa la seva tendresa i el seu interès pels infants de Catalunya, els quals vol sensibilitzar envers la natura i educar en valors cívics i socials."

Els personatges de la Margarida i la Nuri s'alcen com a models d'unes virtuts femenines força conegudes en els ambients literaris noucentistes d'ençà la publicació de La Ben Plantada d'Eugeni d'Ors. Aquestes noietes, com a petites rèpliques del personatge orsià (tot i essent personatges amb menys càrrega intel·lectual), són

"belles i d'esperit perfecte, destres, aplicades, endreçades, polides i aimants de la seva llar. El seu enteniment és clar com el nostre horitzó i el seu esperit sempre canta". La dona ideal, descrita amb aquestes paraules per la Lola Anglada en la introducció de les històries de la Nuri, esdevé l'estendard d'una col·lectivitat, els valors i les creences de la qual s'hi sustenten gràcies a la seva missió cohesionadora i transmissora. El futur de la nació depèn, així doncs, per als intel·lectuals i artistes del noucent, de l'èxit o el fracàs d'una ètica basada en el progrés cívic i moral de la població a través d'un conjunt de mesures pedagògiques. Malgrat el fort contingut idealista i demagògic de moltes de les propostes educatives -la visió de la dona n'és un exemple- cal reconèixer al noucentisme la modernització del sistema educatiu català, els avenços aconseguits en la difusió de la llengua i la cultura i, sobretot, la qualitat d'una obra que justifica amb escreix la seva perdurabilitat i reconeixement.

Bibliografia

<https://lletra.uoc.edu/ca/autora/lola-anglada/detall> <http://www.tiana.cat/coneix-tiana/turisme/itineraris-saludables/un-monu...>

